PUF & FULGI
garant. nouĭ, chimic spalați
bogat asortiment găsiți la
DEPOSITUL «ROMÂNIA»
autor. de onor. cons. sanitar
Str. Ciclopi No. 7, București
Feriți-vĕ a cumpĕra puf saŭ fulgi de la com. **neautorizați.**
Se primește spre desinfectare și spălare prin aburi, conf. regul. sanitar, puf și fulgi din perne usate, eliberându-i de praf, sudoare și ori-ce microbi.
Contra 50 bani de kilo

DE ÎNCHIRIAT
O CASA MARE
bună pentru **școală, birouri** saŭ **depozite mari**, în
CALEA MOȘILOR No. 142
nu departe de Biserica cu Sfinți și de Bulevardul Carol I.
Are 33 încăperi spațioase, apă, gaz, totul la canal și una din cele mai mari curți din București, împodobită cu arbori mari și stufoși precum și alte două curți de serviciŭ.
A se adresa în 50
CALEA RAHOVEI No. 68

VINDECAREA BOALELOR
— prin metoda naturalistă —
Rheumatismul, Gutta, Sciatica
se vindecă prin aparate speciale cu aer supraîncălzit.
Aplicațiuni de nămol de *Tichir-Ghiol Cura hydropatică, Băi de trunchiŭ*, contra nervosităței și boalelor nervoase de STOMAC
— Masagiŭ și electricitate —
la Dr. HENRY GROSSMAN
Mircea-Vodă No. 73 (tramvay la pórtă)
Consult. 2—4 și 6—7 1576

Casa de Sănătate
D-rul ȘAABNER-TUDURI
București, str. Teilor 51
Complect reconstruită, făcându-se clădiri noui, tratează *Boale interne, chirurgicale, nervoase și cronice.*
Se poate chema ori-ce medic
— Prețuri modeste —
—CONSULTAȚIUNI : 1—3 p. m.—
1588 Telefon 2/68

COPII SLĂBIȚI în desvoltare, ADULȚI Anemici, Nervoși, ușor excitabili, întrebuințarea
cu mare succes
HAEMOGENIN
Lichid sau Drageuri
— de —
D-rii KONYA și Fiu. Farmaciștii Chimiștii
Poftа de mâncare revine, puterea fizică și intelectuală cresc rapid, sistemul nervos se întărește.
A se cere pretutindeni la Farmacii și Droguerii : **Haemogenin** Dr. Konya.
Lichid Lei 3.50, Drageuri Lei 2 cu marca „FORTUNA" depusă și semnătura. Unde nu se găsește se trimite contra ramburs prin depozitul general :
FARMACIA CURȚEI REGALE
Frații Dr. KONYA, Iași
1932

Doctorul DEUTSCH
Special în boale **interne, sifilitice (lumești) și de piele**
No. 36, Strada Bărăției No. 36
vis-à-vis de Biserica Bărăției
Consult. de la 8—9 și 1—4 p. m.
— Pentru săraci gratuit —
1948

Rară ocaziune
Pepiniera de arbori fructiferi și de ornamente, pentru plantațiuni pe șosele, *fosta proprietate C. C. Datcutescu, din comuna Slobozia-Galbenu, din jud. Rîmnicu-Sărat*, **s'a pus în desfacere în total și în parte, cu prețuri extraordinar de reduse.** Doritorii se vor adresa pentru cataloage la d. Ioan M. Alexandrescu, senator, R.-Sărat, unde pot face comenzi și lua ori-ce informațiuni. 1992

Dr. ERACLI STERIAN
Specialist în boale:
Interne și Sifilitice
Vechiŭ medic al Eforiei Spitalelor Civile
Consultații de la 10—12 și de la 5—7
Strada Cîșcescu-Vodă 22, colț Șerban-Vodă 1

Institutul Medical
Fortuna
9, Str. General Florescu, 9
Consultațiuni medicale pentru toate boalele
Tratament radical pentru boalele genito-urinare și sifilitice (lumești)
Boale de Femei și boale nervoase
Serviciŭ special pentru injecțiuni, spălături, pansamente și operațiuni chirurgicale de urgență.
— PREȚURI CUNOSCUTE — 8

ȘAMPANIE — ȘAMPANIE
Pentru logodne, nunți, petreceri etc. Șampanie Carte Blanche superior 2.90 Butelia mare. Șampanie Breton Fils & Comp. delicioasă Butelia mare 3.50. Expediții zilnice în toată țara contra ramburs cu poșta în lădițe de 3 până la 8 Butelii și cu calea ferată în lăzi de 12 până la 40 Butelii. Adresați comande depozitului S. G. Șerbănescu sub Hotel Regal, București. 34

DE VÎNZARE
La 3 Aprilie 1907, se va vinde la Tribunalul de Notariat Ilfov (dos. No. 559 din 1907 cu licitație publică, pentru eșire din indivizie, imobilul din București, Calea Călărașilor No. 54, având și alte două fațade pe stradele Remus și Gândului, averea moștenitorilor defunctului Tache Urlățianu.
45

SE CAUTA
un vînzător apt în branșa de încălțăminte, galanterie și pălării.
Reflectanții vor arăta la care firme au servit până în prezent, menționând și pretențiunele lor.
A se adresa sub **«Vînzător»** cutia postală **182** poste-restante, București. 46

De arendat
chiar de acum, 34 pogoane grădină de zarzavat
IN BUCUREȘTI
A se adresa la proprietar : Virgiliŭ N. Dărăscu, str. Popa-Rusu No. 9, saŭ la administrația ziarului «Universul».

ter 1200 cor., la un serviciŭ până la 20 ani pentru paroh 1700 cor., pentru cooperator 1500 cor., la un serviciŭ până la 30 ani pentru paroh 2000 cor., pentru cooperator 1800 cor. la un serviciŭ până la 40 ani pentru paroh 2300 cor., pentru cooperator 2100 cor., la un serviciŭ peste 40 ani pentru paroh 2600 cor., pentru cooperator 2300 coroane anual.

Pe lângă aceste pensiuni fixe primește preotul și adausurile quinquenale după norma această nouă, adecă parohiĭ câte 300 cor., iar cooperatorii 250 cor. In nici un caz însă pensiunea parohului nu poate să întrecă ultimul salariŭ. **Divad**

UN BEAT PE ZI
Combaterea convulsiunilor la copiĭ. *— Este bine de a le da o saltea de flori de tei. Aceste flori sunt un calmant din cel mai buni și nu pot face nici un rĕŭ.*

ARCHITECTURA
Stilul byzantin

In mersul evolutiv al artelor, stilul byzantin apare prin secotul al patrulea, când creștinismul, în lupta cu cele-l'alte credințe vechi, iese triumfător și este recunoscut în imperiul roman ca credință de Stat, sub împăratul Constantin cel mare, devenit el însuși creștin în anul 325. Acest împărat, silit de împrejurări politice, mută scaunul imperiuluĭ roman în Byzantium, căruia dându-i numele sĕŭ, se sili din toate puterile ca noua sa capitală—Constantinopole—să rivalizeze prin frumusețe și splendoare cu vechea capitală a imperiuluĭ, Roma. Deci, puse să se construiască un forum cu portice pentru public, un circ și un hipodrom ; construi peste tot edificiĭ mari cu materiale luate de pe la monumentele din Tracia ; zidi palate, băĭ, biserici și, pentru desăvârșirea înfrumusețărei orașuluĭ sĕŭ de reședință, desbrăcă Italia, Grecia și Asia romană de toate operile lor mai de seamă.

Urmașiĭ luĭ Constantin adăogară și ei la prosperitatea Byzanțiuluĭ, iar dintre toți, împăratul Iustinian fu acela care dădu architecturei byzantine strălucirea cea mai mare prin ridicarea în Constantinopole a minunateĭ biserici Sf. Sofia, în anul 532.

Peste temelia uneĭ vechi biserici în ruină, zidită de Constantin cel mare și dedicată Înțelepciuneĭ luĭ Dumnezeŭ : „Te agia Sofia" Iustinian ridică biserica cea măreață Sf. Sofia, voind ca ea să fie „cel mai măreț monument după creațiune". Deci, ordonă guvernatorilor sĕĭ să trimeată materiale prețioase și fragmente de valoare de pe la toate monumentele antice din imperiul sĕŭ ; ast-fel, primi opt coloane provenind de la templul soareluĭ, zidit la Baalbek de către Aurelian ; alte opt coloane de marmoră verde luate de la templul Dianeĭ.

Pentru lucrarea bisericeĭ, Iustinian adună meșteri de prin toate părțile imperiuluĭ sĕŭ și încredință direcția lucrărilor celor două architecțĭ greci : Antemius din Trales și Isidor din Milet. Aceștia dădură bisericeĭ o formă exterioară dreptunghiulară, având o lungime de 85 m. și o lățime de 70 m. iar prin dispoziția stâlpilor și coloanelor făcând să apară în interiorul planuluĭ forma crucei grecești. Pătratul ce se formează în mijlocul acesteĭ cruci are o deschidere de 33 metri, iar d'asupra luĭ se înalță majestoasă și ușoară neasemănata cupolă, străpunsă la baza eĭ de cele 44 ferăstruĭ prin carĭ pătrund d'afară razele de lumină, ca o aureolă sfântă ! Trecerea de la baza circulară a acesteĭ cupole la forma dreaptă a pătratuluĭ de bază, se face pe nesimțite prin cei patru pandantiviĭ carĭ susțin bolta în dreptul colțurilor pătratuluĭ.

Bolțile interioare sunt împodobite cu mozaicurĭ făcute din pietre scumpe încrustate în fond de aur ; ele reprezintă scene biblice, serafimĭ și îngerĭ, iar d'asupra tuturora, în înălțimea cupoleĭ celeĭ marĭ, patronează imaginea impunătoare a Pantocratoruluĭ, Dumnezeŭ a toate făcător. Ce ordine superioară în concepția acestuĭ mare monument ! Câtă putere de credință trebue să fi revărsat asupra credincioșilor, bolțile luĭ, misterios luminate de licărirea luminărilor și candelelor—odată — în timpul lor de glorie !

Acest templu creștin, născut par'că din puternicul avênt al geniuluĭ creștin, astă-zĭ adăpostește sub bolțile luĭ pe credincioșiĭ luĭ Mahomet.

Transformat în moschee turcească încă de pe timpul Sultanuluĭ Mahomet al II-lea, care cuceri Constantinopole în anul 1453, este despuiat de toate ornamentele sale de odinioară ; covoare întinse ascund sub ele frumoasa pardoseală de marmoră, mozaicurile îi sunt deslipite fără de nicĭ un scrupul de către servitoriĭ luĭ și vândute străinilor vizitatorĭ spre satisfacția uneĭ barbare vanități. Toate picturile îi sunt șterse, iar în locul Pantocratoruluĭ este scris un verset din Coran. Totuși, acest mare templu al credinței, credincios statornic în destinația luĭ divină, privește cu seninătate, par'că, din înălțimea cupoleĭ luĭ, la sbuciumările omenești întru slăvirea Mareluĭ creator, lăsând ca sub bolțile luĭ să răsune tot atât de armonios cuvêntul „Alah" după cum odinioară răsuna „Sabaot !"

Un alt monument însemnat de artă bizantină este biserica Sf. Vital din Ravena, construit în aceeași epocă cu Sf. Sofia de către Iulian, guvernatorul luĭ Iustinian în Italia de Nord. Această construcție are un caracter cu totul particular prin planul sĕŭ octagonal și prin dispoziția stelată a stâlpilor ce susțin cupola centrală. De asemenea Sf. Demetrius din Tesalonic și Sf. Sofia din Trebizonda sunt biserici concepute în stil bizantin, având fie-care o notă particulară. Biserica Sf. Marcu din Veneția e un frumos monument de artă bizantină, păstrând în toate caracteristica tipică a stiluluĭ. In Sicilia se găsesc importante monumente byzantine printre carĭ dăm biserica Sf. Maria Nuova din Monreale, ridicată în secolul XII. Treptat cu răspândirea creștinismuluĭ, arta byzantină se desvoltă și în Rusia, și anume în Kiew și Novgorod, unde se ridicară biserici în acest stil.

Tot în acest mod stilul bizantin prinse rădăcini și în țara noastră, după cum se vede în mai toate monumentele noastre istorice, despre carĭ ne vom ocupa la timp.

Ion D. Trajaneseu,
architect

ȘTIRI DIN STREINATATE
— Prin poștă —

*** Zilele trecute a încetat din viață la Berlin cunoscutul profesor de anatomie potologică dr. Oskar Israel, în vârstă de 53 anĭ.

*** Un ziar german află că se fac tratative pentru împărțirea archiepiscopieĭ din Colonia, precum și pentru ridicarea episcopieĭ de la Mayența la rangul de archiepiscopie.

Arhiepiscopia de la Colonia numĕră 2 mil. jum. catolici și 2000 de preoți.

*** Ministrul de interne al Ungarieĭ s'a pronunțat într'un caz concret în sensul că proprietarul uneĭ farmacii, dacă este în același timp și medic, n'are voie să practice și medicina.

*** Ducele domnitor Carol Eduard de Saxa Coburg-Gotha, suferind de reumatism, va pleca zilele acestea la Wiesbaden, unde va face o cură de mai multe săptămânĭ.

*** Rector al universitățeĭ din Tübingen (Germania) pentru anul școlar 1907—1908, a fost ales dr. Koken, directorul institutului geologico-mineralogic.

*** Proprietarul elvețian Clément, care are lângă Geneva câte-va case, suferind mult de pe urma hoților, inventase un ingenios pistol automatic ce'l atârnase de uși și ferestrele vilelor sale și carĭ se descărcaŭ de îndată ce cine-va încerca să forțeze intrarea.

Vizitând deună-zĭ la Collonges una din vilele luĭ, tocmaĭ goală atunci, d. Clément constată că un oblen fusese spart. Pistolul era descărcat și urme de sânge se observaŭ pe o distanță de mai mulțĭ metri.

Poliția a făcut o cercetare la spital și a găsit pe hoț, un anume Boissonett, rănit de un glonte în față. El a făcut mărturisiri complete.

*** Cu prilejul marilor serbărĭ ce se organizează de pe acum spre a celebra 50 de anĭ de la proclamarea Romeĭ de capitală a Italieĭ (1911) s'a hotărît să se reclădească pe d'antregul faimoasele therme ale luĭ Caracalla, mărețul monument al arhitecturei romane.

GHENADIE ȚEPOSUL

Am publicat acum câte-va timp câte-va notițe biografice asupra arhimandritului Ghenadie Țeposul, fostul superior al capeleĭ române din Lipsca.

Ca completare la cele scrise până acum, adăogăm următoarele detalii asupra vieței aceluĭ distins și valoros prelat, detalii pe carĭ le găsim în numărul 4 din anul IV al revisteĭ „Bisericeĭ ortodoxe" pe care ne-o semnalează S.S. părintele A. Plopeanu din Focșani. In acea publicațiune se găsește o notiță biografică mai completă asupra arhimandritului. Acea notiță a fost completată în părțile eĭ eliptice de protoereul George C. Drăgănescu, la 20 Martie, 1878.

* * *

Spre a nu repeta cele spuse mai înainte, ne vom mărgini a releva numaĭ activitatea luĭ Ghenadie Țeposul în București, activitate care se presintă sub o formă extrem de interesantă.

La 1862, când Ghenadie s'a întors în România, a fost numit superior al bisericeĭ Sf. Gheorghe din București.

El mai avusese slujbă în București în 1840, ca diacon la Sf. Ion-cel-Mare, de unde peste câțĭ-va anĭ trece cântăreț la biserica Sf. Ilie din Gorganĭ.

De aci, d. Coengiopol, epitropul bisericeĭ și starostele lipiscanilor din București, îl trimise, pentru meritele sale, la Lipsca.

Deci, în 1862, îl găsim pe Ghenadie Țeposul la biserica Sf. Gheorghe din București, ca superior și predicator, posturi carĭ erau unite împreună.

Cronicarul de pe vremurĭ spune că superiorul din Lipsca a apărut ca un meteor în Capitala Românieĭ.

Ca predicator, arhimandritul Ghenadie Țeposul își atrase admirația întregeĭ Capitale și deveni faimos în toată țara. Se poate zice cu drept cuvânt că el a făcut epocă în oratoria bisericească română.

Dotat cu o dicțiune frumeasă și cu o erudiție profundă, predicatorul Ghenadie, cu vocea-i puternică și într'o limbă armonioasă și clară, făcea cea mai mare impresie asupra auditorilor sĕĭ.

In Dumineca lăsatuluĭ de brânză, spune cronicarul, Ghenadie făcu mare senzație cu o predică al cărei subiect desfășurat de pe înălțimea amvonuluĭ sgudui toată asistența.

Subiectul era : „Oceanul • îndelungat, valurile sunt furioase, stâncile sunt dese și ascuțite, mi-e frică de naufragiŭ".

In tot cursul predicei a domnit în biserică o tăcere cum rar se poate întâlni.

In toate zilele de sĕrbătoare nu se auzea alt-ceva în București de cât : „haĭ să ascultăm pe Ghenadie".

Mulțimea credincioșilor carĭ se duceaŭ să'l asculte era așa de compactă, în cât biserica Sf. Gheorghe era tot-d'a-una neîncăpătoare.

Toți doreaŭ să'l asculte, toți doreaŭ să se adape din cuvintele acestuĭ mare predicator, „chrisostom al Românieĭ" după cum îl numea un bărbat de Stat.

E regretabil însă că aŭ rămas puține omiliĭ de la Ghenadie și aceasta fiind-că predicatorul mai întotdeauna își improviza cuvêntările. Puținele omiliĭ rămase se datoresc stenografilor Mureșeanu și Cerchez.

In anul 1864 când arhimandritul Ghenadie a fost numit locotenent de episcop al Eparhieĭ Buzĕuluĭ, se simți un mare gol în București. Publicul, în măhnirea sa, exclama „La București ninge, plouă, iar la Buzĕŭ pică rouă".

Se știe că Ghenadie, hirotonisit arhiereu, în 1865, a devenit episcop al Argeșuluĭ, de unde se întoarse iar în București în anul 1868 ca membru al Sf. Sinod și președinte al comitetuluĭ de redacție al ziaruluĭ „Biserica ortodoxă-română".

In vara anuluĭ 1878, arhiereul Ghenadie a fost trimis la Bonn în Germania, unde împreună cu episcopul Dunăreĭ de Jos a reprezentat biserica autocefală română la congresul religios internațional ținut în acel oraș spre a se discuta punctele diferitelor riturĭ creștine în scop de a se ajunge la o unire a bisericilor.

Prelații noștri aŭ reprezintat țara în modul cel mai demn în această adunare de savanți.

In anul 1877, luna Aprilie, Ghenadie a fost chemat de mitropolitul primat Calinic Miclescu la demnitatea de vicar al mitropolieĭ Ungro-Vlahieĭ, post în care muri în același an, în ziua de 30 Noembrie, în vârstă 64 de anĭ. **Mes.**

O CUGETARE PE ZI
Calomniatorul e mai primejdios de cât fiarele sălbatice ; lingușitorul e mai primejdios de cât animalele domestice.

Tăerea arborilor fructiferi

Fie-care gospodar are pe lângă căminul sĕŭ câțĭ-va arborĭ fructiferi, care pe lângă că îi aduc un profit, îl mai dau mulțumirea sufletească că mănâncă fructe din „pomul sĕŭ". Din nenorocire acești arborĭ fie din neglijență fie din nepricepere, sunt lăsați să crească în voia soarteĭ.

Prin acest articol vreaŭ să reamintesc posesorilor de plantații neglijate și celor neștiutorĭ că una dintre cele mai principale lucrărĭ de întreținere a pomilor roditorĭ este „tăerea de iarnă", care în această lună se poate face încă cu folos.

Tăerea așa cum trebue înțeleasă azĭ este o artă constituită de un ansamblu de operațiuni care aŭ de scop :

1) De a da arborilor o formă regulată în raport cu situația pe care o ocupă, de a utilisa aceasta în modul cel mai perfect posibil și de a menține un echilibru perfect între toate părțile arboreluĭ.

2) De a obține de la arborĭ o fructificație regulată, frumoasă, abundentă și bine așezată.

Singura definițiune ne arată importanța ce trebue să atribuim cu drept „tăerei", în cultura arborilor fructiferi.

Voiŭ căuta a arăta ce se întâmplă dacă abandonăm arborele în voia luĭ și voiŭ arăta că „tăerea" modifică din fericire această stare.

Am spus că tăerea are de scop de a obține o fructificație regulată și frumoasă.

Să presupunem un arbore, un măr de ex. bine plantat în condițiunile cele maĭ favorabile în ceea ce privește sol, vegetație viguroasă. Își desvoltă mai întâiŭ ramurele, apoĭ puțin câte puțin aceste a înmulțindu-se fructificația se stabilește. Prima fructificație e în general destul de frumoasă, din cauză că arborele nu e sleit de precedente fructificații,—putem spune că se aseamănă cu un teren virgin, care în primiĭ anĭ dă recolte foarte frumoase din aceleași motive.

In urmă se stabilește o fructificație abundentă, arborele fiind arhi-plin de fințe ; dar fructele din cauza lipseĭ de hrană necesară, rămând micĭ, puțin colorate. Toată lumea cred că a remarcat această stare de lucrurĭ. Această recoltă excesiv de abundentă nu se realisează de cât cu o mare oboseală a arboreluĭ, care nu mai poate fi destul de puternic pentru a produce bobocĭ de fructe ; saŭ dacă chiar îi produce, aceștia sunt slabĭ și de cele mai multe orĭ pier.

Arborele bine înțeles că ne-producând un an saŭ douĭ fructe, se odihnește și apoĭ iarăși dă o nouĕ fructificație, în urma căreia epuisat din nouĭ, va rĕmânea steril un timp mai mult saŭ mai puțin lung. De aci încolo se stabilește alternanța recoltelor fructifere atât de bine cunoscută de toată lumea.

Fie-care rĕŭ însă își are remediul sĕŭ ; prin „tăere" putem remedia această tristă stare de lucrurĭ.

Suprimând un numĕr de bobocĭ de fructe cu atât mai mult cu cât are mai mulțĭ, vom micșora numĕrul de florĭ și deci de fructe ale arboreluĭ. Fructele lăsate, primind o mai mare cantitate de principiĭ nutritive, se măresc mai mult și se colorează, vor fi mai frumoase și mai gustoase.

Pe de altă parte arborele nutrind o mai mică cantitate de fructe cu același sistem radicular, va fi mai puțin obosit ; bobocĭ în formațiune vor primi o cantitate de hrană mai mare, se vor constitui viguros și anul următor o nouă fructificație se va stabili.

Am spus că tăerea mai are de scop de a obține o fructificație abundentă „și bine așezată" ; aceasta în special se aplică arborilor în spalier, care dacă sunt abandonați, tind în totdeauna a se depărta de zid și așa fiind la un timp fructele ar fi în aceleași condițiuni ca și la un pom plantat ordinar. Prin tăere vom menține în tot-deauna producțiunile fructifere scurte și aproape de zid, adică „bine așezate", florile vor fi ferite de înghețurĭ și apă, fructele vor atinge grație adăpostuluĭ întreaga lor perfecțiune.

In fine „tăerea trebue să mențină un echilibru perfect între toate părțile arboreluĭ". Un arbore abandonat, tinde în tot-deauna de a se desvolta mai puternic în ramificațiunile situate vertical de asupra rădăcinelor, deci dacă e abandonat nu va întârzia ca aceste ramificații să consume cea mai mare parte din principiile nutritive în detrimentul ramurilor laterale, care bine înțeles din ce în ce vor fi într'o stare mult inferioară celor d'întâiŭ și în cele din urmă vor pieri.

Tăerea prin diverse operațiuni expuse mai jos permite de a menține nu numaĭ echilibrul ramurilor lemnoase, dar încă între cele fructifere, acele care asigură regularitatea fructificației.

Arta de a tăia cuprinde un mare numĕr de operațiuni care toate concurĕ pentru scopul pe care l'am indicat.

Inainte însă de a intra în adevărata expunere a modului de tăere este necesar și util, pentru a ușura înțelegerea, de a da câte-va indicațiuni asupra desvoltărei diverselor părțĭ ale arboreluĭ.

1) Seva se duce de preferință în părțile mai luminate și mai aerate ale arboreluĭ, ci le face să se desvolte puternic.

Proba o avem la arborĭ în spalier, care din momentul ce ramurile aŭ trecut de înălțimea ziduluĭ, partea situată deasupra se desvoltă cu o vigoare incomparabilă, mai mare de cât partea situată dedesubt, și în detrimentul acestuia. Ramurile situate subt acoperământ se desvoltă foarte încet. Pentru acelaș motiv arborii plantați în plantație se desvoltă mult mai repede de cât în spalier.

In acest scop nu trebue să lăsăm nicĭ odată ca arborii să treacă deasupra ziduluĭ pentru a stabili aci un fel de contra-spalierĭ, ci în tot-deauna să tăem în timpul ernei această parte la înălțimea ziduluĭ.

Să dăm la o parte de zid o ramură slabă, pentru a-i da mai mult aer și lumină pentru a o face să se desvolte mai puternic.

Să apropiem de zid o producție care nu se pare prea viguroasă, astfel ca să o privăm de o mare cantitate de aer și lumină.

2) Seva tinde, ridicându-se, a favoriza desvoltarea părților celor mai înalte în detrimentul celor inferioare. Se știe de toți că ochiĭ de la virf se desvoltă în tot-deauna mai mult de cât ceĭ de la bază.

Să scurtăm deci mai mult saŭ mai puțin, după caz, diferitele ramificații ale arborilor care sunt situate la o înălțime mai mare.

3) Seva se ridică de preferință vertical și favorisează deci părțile verticale. Le face în tot-deauna ca să se desvolte în detrimentul celor orizontale.

Să evităm deci aceasta, prin apropierea uneĭ ramurĭ slabe orizontale de cea verticală pentru a favoriza creșterea eĭ, să apropiem de asemenea una verticală de orizontală pentru a micșora creșterea eĭ.

4) Când seva circulă încet, astfel ca ochiĭ să nu primească de cât o cantitate moderată și bine elaborată, atunci eĭ se umflă și se transformă în bobocĭ de fructe.

Pe o ramură așezată orizontal, producția bobocilor se face mult mai repede de cât pe o ramură verticală.

O rană care să încetinească circulația seveĭ (incisiune inelară) antrenează formațiunea bobocilor.

Deci vom înclina ramurile pe care voim să le avem de fructe.

5) Desvoltarea diverselor părțĭ ale unuĭ arbore e „corelativă", deci dacă tăem o parte dintr'un arbore, părțile rămase se desvoltă mai viguros.

Unuĭ arbore cu douĕ ramurĭ, de îl vom suprima una, cea-l'altă se va desvolta mai mult. Scoțând o parte din producțiunile fructifere prin tăere, cele-l'alte sunt mai bine hrănite și mai viguroase.

6) Desvoltarea ramurilor e mult mai mare pe un arbore tăiat scurt de cât pe unul tăiat lung. Dacă vom tăia scurt ramurile lemnoase, ele vor emite un mic numĕr de ramurĭ viguroase. Dacă le tăem lung, producțiunile vor fi mai slabe, mai dispuse la fructificațiune.

Deci vom tăia scurt când voim să avem ramurĭ viguroase, vom tăia lung când voim a obține o fructificație rapidă.

7) Seva se duce în părțile mai viguroase care prezintă o mai mare suprafață, abandonând pe cele slabe. Deci vom tăia pe cele slabe mai lung de cât cele viguroase.

Ochiul terminal (natural saŭ prin tăere) se desvoltă în tot-deauna mai viguros de cât ceĭ-l'alțĭ.

Pe o ramură slabă, conservăm ochiul terminal natural pentru a da naștere la o prelungire viguroasă, scurtând pe cele-l'alte ramurĭ.

Odată cu aceasta am terminat în mod resumativ expunerea tăereĭ arborilor roditorĭ,—mai rĕmâne de adăugat că aceste tăerĭ e de dorit a se face cu cuțite speciale bine ascuțite și a băga bine de seamă ca tăetura să o facem dinăuntru în afară, și în tot-deauna a lăsa ca mugurele terminal să fie exterior,—tăetura să fie făcută cât se poate de netedă și dintr'o dată, nu cioplită.

E de adăugat ca ramurile tăete să-și păstreze între ele un echilibru estetic, să nu tăem uncle mai lungĭ, ca altele, așa că pomul să fie disproporționat. **Theodor Delavișan.**

LUCRURI DIN TOATA LUMEA

Australia de azĭ.—Profesorul Privat-Deschanel a ținut de curând, la Lille (Franța) o conferință asupra Australieĭ moderne, vorbind mai ales despre condițiunile economice, politice și sociale ale acestuĭ continent.

Azĭ Australia are 3 milioane și jum. locuitorĭ. Cea mai mare parte sunt englezĭ, scoțienĭ și irlandezĭ, carĭ s'aŭ stabilit acolo în urma descoperireĭ întinselor zăcăminte de aur.

Industria manufacturieră nu este încă prea desvoltată ; cea mai mare avuție constă din extracțiunea aurului și mai ales din creșterea vitelor. Aurul se găsește în stare naturală în forma unor plăcĭ saŭ masse numite «*muggets*» ; cea mai celebră din aceste masse s'a vândut cu 265.000 franci.

Extracțiunea aurului a luat un caracter industrial, de oare-ce aurul urmând a fi scos de la o adâncime de mai multe sute de metri, cu aceasta nu se pot ocupa de cât societățĭ dotate de mijloacele necesare. Valoarea anuală a aurului extras se ridică la aproape 350 milioane franci, pe când creșterea vitelor, care după cum am spus, e mai importantă, aduce un venit de 930 milioane.

Pentru producțiunea lânei, Australia ține primul loc în lume.

Rasa indigenă australiană e aproape de a dispare.

Caracteristica vieței sociale a marelor aglomerațiuni orășenești e marea activitatea unită cu un însemnat simțĭmânt practic. Puțină știință, puține studiĭ superioare, nicĭ o literatură, totul este pentru afaceri.

Viteza trenurilor franceze. —Din calculul vitezelor stabilit oficial în Noembrie 1906, trenurile franceze aŭ fost clasate după cum urmează.

1 *Linia Nordului* : cu Nord-Expresul Paris-frontieră, 92 km. pe oră ; Simplon-Express și Calais-Mediterană, 91 km. pe oră.

2 *Linia Orleans* : Sud-Express, Paris-Bordeaux, 87 km. pe oră.

3 *Linia Paris-Lyon-Mediterana.* cu Coté d'Azur rapid : Marsilia-Paris, 83 km. 200 pe oră.

4 *Linia de West* : Paris-Le Havre rapid, 83 km. pe oră.

5 *Linia de Est* : Paris-Belfort-Elveția și Gothard-Rapid No. 57, de la Paris la Belfort, 82 km. pe oră.

7 *Linia Sudului* : Sud-Express Bayonne-Bordeaux, 77 km. 600 pe oră.

HAZ

O *partidă de biliard fără sfîrșit.*

Viitorul ginere.—*La urma urmei e un om de treabă viitorul meŭ socru ; trebue să-l las să câștige partida.*

Viitorul socru *(în sine).* — *E un tînĕr foarte cum se cade. Trebue să mĕ port bine cu el, lăsându-l să câștige partida.*

...Și partida fine și acum...

DE PE COASTA DE AZUR
Mont-Baron

Mĕ gândesc de câte-orĭ străbat aceste încântătoare locurĭ, cât de greŭ trebue să le vie italienilor, când își amintesc că odinioară eĭ le-aŭ stăpânit. Până astă-zĭ încă pe Coasta de azur să vede întipărirea Italieĭ. Podurĭ și arcade, porticĭ și tunurĭ, clădite în stil care îți reamintește mărirea strămoșilor noștri romanĭ.

De la Nizza la Mont-Baron să merge o jumătate de ceas cu tramvaiul, pe marginea măreĭ, printre vile cu împrejmuirele de chiparoșĭ, de mimose și de trandafirĭ toțĭ înfloriți în această stagiune.

Tarlale de micsandre, zambile și garoafe îmbălsămează aerul. Marea cântă poeme veciniceĭ, iar piniĭ, brazii, mandarinii, portocaliĭ și eucaliptiĭ de pe Mont-Baron și din parcul otelului modelează freamătul lor după glasul miĭ de păsărele. Palmierii cu largele lor brațe țin tactul și armonia și liniștea pădureĭ te îmbată de poesie... Sub un platoŭ din marginea stâncoasă a măreĭ să vede bustul luĭ Dante încununat de florĭ nemuritoare. Pe vârful muntelui se odihnesc razele soareluĭ... Ce frumos...

Ville franche

Atâta de variate și pitorești sunt aceste localitățĭ în cât nu știĭ unde să te uiți mai întâiŭ : la ville, la grădinĭ, la terase, la portul maritim, saŭ la fortul înconjurat de turpiloare și remorchere ?

Situată la patru chilometre, Ville franche are aceleași obiceiurĭ ca și Nizza : baluri, carnaval, concerte, etc. Adăpostită de muntele Goleiat are o climă dulce și sănătoasă. Aicĭ în vila sa, vine în fie-care an regele Belgieĭ.

Orașul este mic numĕră numaĭ 5000 locuitorĭ însă el are școli, laborator zoologic cu un aquarium în carĭ se găsește diferite varietățĭ dintre peștiĭ ceĭ mai rarĭ, (fauna și flora maritimă) un stabiliment de băĭ, mai multe cluburĭ ale diferitelor societățĭ și cazarma artilerieĭ. Mai pitorești ca toate vilele sunt însă căsuțele pescarilor înaintea cărora staŭ plase, undițe și bărcile.

Beaulieu

După cum arată însă-și numele acest orășel care este situat la 6 klm. de Nizza, cât se poate de pitorose și de încântător. Pe frunte are așezat ca o diademă muntele și la poale marea, iar între ele fâșiĭ aurii de mandarinĭ și de fel de fel de plante exotice, carĭ-și împletesc unele de altele caprițioasele lor ramurĭ. Orășelul întemeiat de curând e nouĕ și tinĕr, dar în el se adăpostesc multe viețe bătrâne, carĭ fug de asprimea geruluĭ și de vuetul orașelor marĭ. La cafeneaua „Rèserve" din marginea măreĭ e locul de întâlnire al milionarilor ; în fața eĭ staționează sute de automobile carĭ gem poate de multe orĭ desgustate de cursele vertiginoase pe carĭ trebue să le facă pentru caprițiul protejaților de soartă pentru bogătașĭ.

Monaco

De fie-care din aceste orășele de pe coasta de Azur te despărțești cu părere de rĕŭ și nerăbdarea e mare să ajungĭ la Monaco și de acolo la Monte-Carlo unde e roata neroculuĭ. Sosesc unĭ cu clasa I-a și cu buzunarele doldora și mulțĭ se întorc cu ele goale în clasa III-a saŭ își sbor creerĭi în sala Cazinuluĭ.

Soare și lumină pretutindeni, ziduri îmbrăcate în fel de fel de plante exotice urcătoare, aer parfumat de florĭ de cireș și de cais. Nu era încă lanuarie al nostru și aicĭ primăvara sosise. Principatul acesta microscopic se compune din treĭ provinciĭ : Monaco 3000 locuitorĭ unde se află palatul princiar și o grădină paradis, Monte-Carlo 7600 orașul ruleteĭ și al petrecerilor alese și La Condamine, care se întinde în fundul golfuluĭ Hercule, are un stabiliment de băĭ și o fabrică de parfum. Aceste orășele de și despărțite formează un tot c'o singură administrație și fie-care are atracțiunea sa. La Monaco palatul și biserica situate pe un vârf de stâncă în fața soareluĭ și a măreĭ, este zilnic vizitat de miĭ de călătorĭ. El este o mică perlă. Totul în el dovedește un gust artistic rafinat, o viață pacinică și ușoară ne sbuciumată de pasiuni politice. Alături e un muzeŭ mic, Oceano grafic, și palatul de justiție.

La Monte-Carlo este Casino cu 17 mese de joc pe carĭ stau respândite grămezile de aur și în jurul lor miĭ de suspinătorĭ. Pe d'asupra lor, în văzduh sboară norocul bun cu uniĭ vitreg cu alțiĭ. In sălĭ, pe pereți, picturĭ alese, coveare și mobile scumpe.

Aicĭ este sala de lectură, teatru, sală de concerte și o terasă superbă care dă către mare.

Spre a intra trebuesc oare-carĭ formalităț. Pasaportul, cărți de vizită, scrisorĭ primite adresa unde staĭ etc. In lăuntru un miros greŭ îmbibat cu fel de fel de parfumurĭ, răsunet de banĭ și glasul crupieruluĭ : 21 leĭ 2, 17 etc. De la gară lumea e suită la Casino cu ascensorul, spre a nu perde vreme, din sălile de jos sus tot ast-fel, de oare-ce ușurați la buzunare lucrul se îndeplinește lesne.

In fața Casinuluĭ e o grădină în care florĭ și palmierĭ sunt așezați așa de frumos p'arcă ar fi scrișĭ în fund Creditul Lionez, salvarea jucătorilor, vile, otelurĭ, tramvae, automobile, mișcare multă, furnicar de lume, care toată vine cu gând de câștig și pierde așa că, cu banĭ aceștia să se contribue la înflorirea principatuluĭ de Monaco.

Menton

De la Monte-Carlo la Menton să merge cu tramvaiul orĭ cu trenul. Spre a te bucura de priveliștea Coasteĭ de Azur e mai avantagios cu cel d'întâiŭ de și e mai scump ceva ca trenul.

Menton e și mai muntos ca cele-l'alte orășele descrise și mai adăpostit de curentele măreĭ, și mai impodobit de portocalĭ, de brazĭ și de molifț. Casino și aicĭ, grădinĭ, vile frumoase singuratice pierdute în pădurile de brazĭ seculari, în carĭ bolnaviĭ de piept sper să-și redobândească viața.

Excursiunĭ zilnice se fac în munțĭ cu măgărușĭ gătiți frumos cu pompoane de panglică și înșelați cu șeĭ de damă. Câte odată sbieretul luĭ face un urâcios contrast cu lucrările artistice făcute aicĭ de mâna omuluĭ, dar